

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023 – 2024/2025

(skrajne daty)

Rok akademicki 2023/2024

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Propedeutyka kompozycji
Kod przedmiotu*	DR7/EI
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok II semestr 4
Rodzaj przedmiotu	przedmiot obieralny - rytmika w edukacji przedszkolnej i szkolnej
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. Krzysztof Kostrzewa, prof. UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. Krzysztof Kostrzewa, prof. UR

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
4		15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

Zajęcia w formie tradycyjnej

DOPUSZCZA SIĘ ZMIANĘ SPOSOBU REALIZACJI ZAJĘĆ W ZWIĄZKU Z NIESTABILNĄ SYTUACJĄ EPIDEMICZNĄ.

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)

Zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zalecana podstawowa znajomość historii muzyki, harmonii, harmonii jazzowej, kontrapunktu, form muzycznych.
--

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	Zdobycie wiedzy teoretycznej w celu adaptacji utworów muzycznych do potrzeb dydaktycznych i artystycznych.
C ₂	Wykształcenie umiejętności praktycznych umożliwiających adaptowanie utworów muzycznych do potrzeb dydaktycznych i artystycznych.
C ₃	Zdobycie wiedzy teoretycznej w celu komponowania małych form instrumentalnych i wokalnoinstrumentalnych.
C ₄	Wykształcenie umiejętności praktycznych umożliwiających komponowanie małych form instrumentalnych i wokalnoinstrumentalnych.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Definiuje schematy formalne i techniki kompozytorskie charakterystyczne dla okresu klasycyzmu i romantyzmu.	K_Wo2
EK_02	Rozpoznaje style i kierunki oraz opisuje techniki kompozytorskie w muzyce I połowy XX w.	K_Wo2
EK_03	Tworzy małe formy instrumentalne i wokalnoinstrumentalne.	K_Uo1
EK_04	Właściwie analizuje utwory muzyczne z okresu od klasycyzmu do późnego romantyzmu.	K_Uo2
EK_05	Opracowuje utwory na szkolne i amatorskie zespoły instrumentalne i wokalnoinstrumentalne poprzez dodanie wstępu i zakończenia oraz wzbogacenie warstwy brzmieniowej.	K_Uo4
EK_06	Jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki wobec własnych działań twórczych.	K_Ko2
EK_07	Zachowuje otwartość na propozycje korekty instrumentacji w praktycznym działaniu z konkretnym zespołem instrumentalnym.	K_Ko2

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Utworzenie różnych wariantów akompaniamentu do danej melodii.

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Zamiana faktury instrumentalnej na wokalną.
Skomponowanie cyklu 4 wariacji na temat piosenki dziecięcej, kolędy, itp. na obsadę wokalno-instrumentalną.
Skomponowanie dowolnego tańca, w formie ABA.
Skomponowanie ronda.
Skomponowanie allegra sonatowego.
Skomponowanie pieśni na głos z fortepianem do wybranego tekstu.
Skomponowanie utworu o dowolnej formie na dowolną obsadę instrumentalną lub wokalno-instrumentalną.

3.4 Metody dydaktyczne

Np.:

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną, metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów(projekt badawczy, wdrożeniowy, praktyczny), praca w grupach (rozwiązywanie zadań, dyskusja), gry dydaktyczne, metody kształcenia na odległość

Laboratorium: wykonywanie doświadczeń, projektowanie doświadczeń

Ćwiczenia z prezentacją multimedialną, słuchowa i wzrokowa analiza i interpretacja fragmentów utworów. Pokaz, prezentacja. Zajęcia praktyczne, praca ze studentami w małych grupach (do 3 osób) nad wybranym repertuarem obejmująca wieloaspektową analizę problemów wykonawczych oraz możliwości interpretacyjnych. Dyskusja, rozwiązywanie problemów technicznych, samodzielne słuchanie sugerowanych utworów w fonotece lub w Internecie, konstruktywna krytyka utworów skomponowanych przez studentów. Konsultacje indywidualne.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Kolokwium	ćwiczenia
EK_02	Kolokwium	ćwiczenia
EK_03	Projekt	ćwiczenia
EK_04	Kolokwium	ćwiczenia
EK_05	Projekt	ćwiczenia
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia
EK_07	obserwacja w trakcie zajęć	ćwiczenia

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie z oceną.

Na każdym zajęciach są sprawdzane, korygowane i oceniane pisemne zadania przygotowane przez studentów.

Kryteria oceny.

Warunkiem uzyskania zaliczenia jest przedstawienie wszystkich poprawnie napisanych zadań, związanych z realizacją poszczególnych tematów.

Skala ocen:

5.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 92%-100% (znakomita wiedza i umiejętności)

4.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 84%-91% (bardzo dobry poziom wiedzy i umiejętności z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie

76-83% (dobry poziom wiedzy i umiejętności, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 68%-75% (zadowalająca wiedza i umiejętności, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 61%-67% (zadowalająca wiedza i umiejętności z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza i umiejętności, liczne błędy)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	15
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	32
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

- 1/ Ciechan Z., *Aranżacja*, Warszawa 1970, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury.
- 2/ Oleszkowicz J., *I Ty możesz improwizować*, Warszawa 1997, Centrum Edukacji Artystycznej.
- 3/ Frączkiewicz A., Skołyszewski F., *Formy muzyczne*, cz. I, II, Kraków 1979, PWM.
- 4/ Zieliński T. A., *Problemy harmoniki nowoczesnej*, Kraków 1983, PWM.
- 5/ Zieliński T. A., *Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku*, Warszawa 1981, Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury.

Literatura uzupełniająca:

- 1/ Schaeffer B., *Nowa muzyka. Problemy współczesnej techniki kompozytorskiej*, Kraków PWM, wyd I - 1958, wyd. II - 1969.
- 2/ Mancini H. *Sounds and scores. A practical guide to professional orchestration*, Northridge 1967, Music INC.
- 3/ Praca zbiorowa *Das Arrangierbuch*, Berlin 1967, VEB Lied und Zeit Musikverlag
- 4/ Miller's Glenn, *Method for Orchestral Arranging*, New York 1943, Mutual Music Society.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej